

תת"ע 2863/04/11 - מדינת ישראל נגד אבו הדיב גאבר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2863-04-11 מדינת ישראל נ' אבו הדיב גאבר
תיק חיצוני: 27200688813

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אבו הדיב גאבר

החלטה

בקשה זו הועברה אלי במסגרת תורנות פגרת הקיץ.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות. ביום 17.5.11 התקיים דיון בתיק בפני כב' השופט (כתוארו אז) דרורי. הנאשם לא התייצב לדיון ועל כן נשפט בהיעדרו והוטלה עליו פסילה משמעותית וקנס גבוה.

לאחר כשלוש שנים ממתן פסק הדין הגיש הנאשם בקשה, באמצעות סנגורו, לביטול פסק הדין. בהחלטה מיום 16.6.14 קבעה כב' השופטת קריספין כי תנאי לדיון בבקשה זו הוא כי הנאשם יפקיד רישיונו וישלם הוצאות בסך 1000 ₪ לאוצר המדינה וזאת עד יום 30.6.14. הנאשם לא מילא אחר החלטה זו ולא שילם את ההוצאות שנפסקו כתנאי לקיום הדיון. הוא הגיש בקשה להארכת המועד לתשלום ההוצאות אך בקשתו נדחתה (החלטת כב' הש' קריספין מיום 22.6.14). בקשה נוספת שהגיש נדחתה אף היא ביום 2.2.15. על החלטותיה של כב' הש' קריספין לא הוגש ערעור. רק עתה, ביום 10.8.16, כשנה וחצי לאחר מתן ההחלטה האחרונה בתיק הדוחה את בקשת הנאשם להאריך לו את המועד לתשלום הוצאות, הגיש הנאשם באמצעות סנגורו בקשה שהוכתרה כבקשה "**לעיון חוזר בבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר ולחלופין בקשה לחישוב פסילה מיום גזר הדין**". לטענת הנאשם, שלא גובתה בתצהיר או ראיה אחרת, מצבו הכלכלי היה קשה והוא לא היה יכול לשלם את ההוצאות שנקבעו בהחלטת כב' הש' קריספין. כעת השתפר מצבו והוא יכול לעמוד בתשלום ההוצאות.

דיון והכרעה

2. לאחר ששקלתי את נימוקי הבקשה מצאתי לדחותה, על שני ראשיה, ללא צורך בתגובה.

אפתח בבקשה לחישוב פסילה: מבלי לנקוט עמדה ביחס לאמור בבקשה ברור כי על פי ההלכה הפסוקה בבש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל, נתונה הסמכות לערוך חישוב פסילה לרשות הרישוי ולא לבית המשפט שנתן את פסק הדין. בהיעדר סמכות דין בקשה (חלופית) זו להידחות.

גם דין **הבקשה לביטול פסק דין** להידחות. כב' השו' קריספין לא החליטה לקבל את הבקשה לביטול פסק הדין או לדחותה אלא מצאה להתנות את הדיון בבקשה בהפקדת רישיון הנהיגה של הנאשם ותשלום הוצאות לאוצר המדינה עד 30.6.14. אין חולק כי הנאשם לא שילם את ההוצאות עד 30.6.14 ולא טרח להשיג על החלטה זו או על ההחלטות הדוחות את בקשותיו להאריך את המועד לתשלום ההוצאות. במצב דברים זה, ברי כי החלטותיה של כב' השו' קריספין הפכו חלוטות ועל פי האמור בהן אין מקום להידרש לבקשה לביטול פסק דין.

אציין כי גם במסגרת בקשה זו לא טרח הנאשם לגבות בתצהיר את טענתו הסתמית כי בשל קשיים כלכליים לא היה יכול לשלם את ההוצאות שנפסקו כתנאי לדיון בבקשה במועד.

3. לסיכום, כב' השו' קריספין התנתה את קיום הדיון בבקשה בין היתר בתשלום הוצאות עד מועד מסוים אך ההוצאות לא שולמו ובקשה להאריך את המועד לתשלום נדחתה. על החלטות אלה לא הוגש ערעור ומכיוון שכך הן הפכו חלוטות באופן שכעת אין מקום להידרש כלל לבקשת הנאשם לביטול פסק דין, מה עוד שלטעמי טענתו כי רק כעת השתפר מצבו הכלכלי והוא מסוגל לשלם את ההוצאות מהווה "דה פקטו" ניסיון לבצע מקצה שיפורים בעניין הארכת המועד לתשלום ההוצאות לאחר שבקשותיו בעניין זה נדחו ועל ההחלטה לא הוגש ערעור.

4. נוכח כל האמור מצאתי לדחות את הבקשה ללא צורך בתגובה.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ו, 10 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.